

Sitoutuminen

Lasten ja nuorten kasvattaminen ihmisinä tulisi olla vähän isommassa roolissa ja senpä takia voimavaroja pitäisi saadakin keskittää opettamiseen ja kasvattamiseen. Joskus kaiken kiireen keskellä tuntuu, että sen arvostus jää taka-alalle.

Tuemme aidosti ja vilpittömästi muiden yhteisömme jäsenten toimintaa, olemalla avoimia ja epätäydellisiä itsejämme, kuuntelemalla ja kuulemalla sekä ymmärtämällä, olemalla avuksi toisille ja jakamalla ideoita ja tietotaitoa. Olemme empaattisia, uskallamme mokata ja kokeilemme asioita.

Jos kaikki sitoutuisivat yhdessä päätettyihin juttuihin, työyhteisömme voisi paremmin.

Arvot saadaan näkyviksi arjessa yhteisesti keskustelemalla. Aina saa kysyä ja kyseenalaistaa – periaatteella.

Sitoudumme osaan asioista. Sekin pitää hyväksyä, ettei kaikkia saada sitoutumaan kaikkeen. Pakottamalla ei saada aikaan sitoutumista.

Olisi hyvä tietyllä tapaa yksinkertaistaa työn arkea. Turhaa säälää pois, jolloin toiminnan peruseriaatteet tulisivat selkeämmin näkyväksi.

Siitä onkin sitten syytä keskustella, mitä se turha säälä kullekin on!

Sitoutumista lisäämme avoimuudella ja selkeydellä sekä yhteisillä keskusteluilla ja yhdessä tekemisellä.

Olisi hyvä, jos organisaatiossa olisi ammatillinen keskustelukulttuuri, johon jokainen osallistuu ja jossa jokainen kokee olevansa arvostettu.

Työntekijän sitoutumista työtänsä ja työnantajaansa kohtaan voidaan edistää sillä, että työntekijä kokee tulevansa arvostetuksi ja kuulluksi työnantajan puolelta.

Olisi hienoa, jos sitoutumista edellyttävät isot kokonaisuudet (esimerkiksi juhlat) laitettaisiin tapetille ja sitten jokainen valitsisi sieltä yhden, mihin sitoutuu. Kannattaa nimetä selkeästi ja suoraan, kuka on vastuussa mistäkin ja tekee mitäkin.